KURYER KRAKOWSKI.

Dnia 6 Listopada 1835. PIĄTEK. Nr 32.

Rossjanie stracili Sokołowskiego rotmistrza za uczynioną zmowę z 81 konfederatami w celu uwolnienia się z więzień zamkowych r. 1770.

Pismo to kosztuje kwartalnie złp. 6 i wychodzi codziennie (wyjąwszy niedzielę i święta uroczyste) po południu.

W Drukarni Akademickiej, nakładem wydawcy A. Tessarczyka.

Austrja. Rząd zaciągnął pożyczkę 40 miljonów wynoszącą od 4 bankierów: Rotszylda, Siny, Gejmüllera i Arnstein. — Były marszałek francuzki hr. Bourmont przybył do Pragi, gdzie przy Karolu 10tym myśli długi czas zabawić. — Dnia 19 z. m. straciła Austrja znakomitego jenerała, hr. Wincentego Esterhazy, zięcia xięcia Lichtenstein. Umarł on w Morawii w 49 roku życia. — Dla zapobieżenia niedostatkowi wody, który się dał szczególniej uczuć mieszkańcom Wiednia w 2ch ostatnich latach, zostanie zaprowadzony wodociąg od Dunaju do różnych części miasta za pomocą machiny parowej, z dobrowolnych składek Wiedeńczyków. Ten wodociąg będzie nosił imię N. Cesarza. (G. P. S.)

Rossja. Dnia 7 z. m. wyprawił gubernator Odessy hr. Worońców świetną ucztę dla lorda Durham, na której się znajdowali zagraniczni konsulowie i wiele znakomitych osób. Hr. Worońców wniósł toast za zdrowie Króla Angielskiego, a lord Durham za zdrowie N. Cesarza Rossyi, i wynurzył życzenie, aby przyjazne stosunki między temi państwami zawsze trwać mogły. Durham d. 10 z. m. odjechał z Odessy do Petersburga. Panowie Drinkwater i Roos towarzyszyć mu będą do Białej Cerkwi, gdzie N. Cesarz odbędzie przegląd kilku korpusów wojska. Podczas swego pobytu w Odesie zwiedził Durham najznakomitsze zakłady: Liceum Richelieu, Bibliotekę, szpital i szkołę izraelską. — Najgłówniejsze rossyjskie owczarnie znajdują się prawie wyłącznie w guberniach Taurykckiej, Pułtawskiej i Jekaterynosławskiej. W ich liczbie mieści się owczarnia Xięcia Anhalt-köthen z 17,000 owiec, owczarnia Francuza Vassal z 30,000 owiec, owczarnia jenerała Potier z 19,000, dwie owczarnie Barona Stieglic z 15,000 i 10,000, owczarnia hr. Litta z 22,000, i nareszcie owczarnia hr Razumowskiego z 54,000 owiec. (G. P. S.)

Anglja. Gazety Londyńskie donoszą z Paryża, iż poseł angielski lord Granville w imieniu swojego rządu zrobił przedstawienie francuzkim ministrom względem złamania poczwórnego przymierza, przez dozwolenie na przesełanie oficerów, rekrutów i pieniędzy Don Karlosowi, i żądał wyjaśnienia tej rzeczy. Kronika poranna, dziennik ministerjalny mówi w tym względzie: „Dowozy z Francyi do Hiszpanii, dzieją się teraz tak jawnie, iż już niemożna powiedzieć, że francuzkie władze tak czynią, jakoby tego niewidziały; ta grzeczność ustała już na granicach francuzkich. — Żołnierze DonKarlosa są uważani za sprzymierzeńców Ludwika Filipa, i rze-

czywiście oni są jedynemi przyjaciołmi, których teraz francuzka polityka w Hiszpanii znajduje. Lecz cóż się stanie z honorem Francyi, z podpisem poczwórnego przymierza przez Króla, z oświadczeniami francuzkich ministrów, że pozostaną wierni sprawie Królowej?"— W Anglii zakupiono statek dla Don Karlosa, który obładowany bronią i amunicją odpłynie do Hiszpanii. Ten statek weźmie na pokład Don Karlosa i uprowadzi z Hiszpanii, wrazie stanowczej klęski. —Dnie 4 Października Lord Palmerston przedstawił Królowi cesarsko-rossyjskiego jenerała, który niedawno z szczególnemi poleceniami przybył do Londynu z Petersburga, i na prywatnéu posłuchaniu doręczył Królowi wierzytelne pismo od swojego Monarchy. — Gdy Królowa odwiedzała niedawno X. Wellingtona, wybuchnął w jego zamku pożar, lecz go tak prędko ugaszono, że Królowa dopiero po wyjeździe o nim się dowiedziała. — Xiąże Wellington jest bardzo słaby; od 3ch dni nieprzyjmuje żadnego pokarmu.— Miasto Londyn największe w Europie niemiało dotąd żadnego uniwersytetu dla wszystkich stanów; dla zaradzenia więc temu ma być w bieżącym roku założony uniwersytet, godny stolicy i narodu, w którym Katolik, Protestant i Żyd będą mogli pobierać nauk i. — Dla odnowienia grobu i pomnika wzniesionego wielkiemu poecie Szekspirowi w Stratford zebrano już liczne składki, i niedawno zdarzyło się, że dary na ten cel przesłane od lordów Eldon, Lyndhurst, Brougam, 3ch mężów, którzy po sobie byli kolejno kanclerzami Anglii, w jednym dniu złożone zostały. (G. P. S.)

Hiszpanja. Infant Franciszek i jego małżonka, lubo im sejm zmniejszył o połowę pensją, ofiarowali 500,000 realów na utworzenie bataljonu piechoty dla obrony tronu Izabelli.— 36 Grandow Hiszpańskich, przez wzgląd na trudne położenie w jakiem kraj się znajduje, ofiarowali królowej Rejentce swoje osoby i majątek dla zapewnienia trjumfu sprawie Izabelli. W tymże celu jenerał Kordowa i wielu innych zrzekło się połowy pensyi do ukończenia wojny.— Pułkownik Osorio, który był z Kadyxu wysłany z 2000 wojska, aby uwięził członków Junty Sewilskiej za to, że się poddała, został sam przez gwardją narodową uwięziony.— Rząd Madrycki wydał rozkazy do powszechnego uzbrojenia i spodziewa się pomyślnego skutku; południowe tylko prowincje rządzone przez główną Juntę w mieście Andujar, przejmują go obawą i przynoszą znaczne szkody, bo z tamtąd mógł mieć najmniej 20,000 już uzbrojonego wojska. — W rozkazie królowej znoszącym wszystkie klasztory męzkie, prócz kilku, jest wzmianka, iż się tego wielu prałatów domagało. Dobra klasztorne będą na skarb zabrane, który obmyśli utrzymanie zakonników. — P. Las Nawas i naczelnik oppozycyi sejmowej p. Arguelles niepołączyli się dotąd z p. Mendizabal.— 3 okręty angielskie zmusiły do rozwiązania się pierwszą Juntę Kadyxu. Sekretarz angielskiego posła, który się tam udał z Madrytu, miał udzielić tajemny rozkaz Anglikom, aby opanowali Kadyx, jako stanowisko niezmiernie ważne na przypadek większego po-

różnienia się z Francją. — Niedawno Karoliści otrzymali wiele zapasów wojennych z Francyi, przy czem spekulanci wielkie zyski zrobili. Za konia np. który kosztował 120 fr. we Francyi, podają w rachunku 550 fr. a za przekupienie celnika, które wynosi 20 fr. podają 150 fr. tak iż na summie 140 fr. spekulant zyskuje 560 fr. — Depesza telegraficzna donosi, iż jenerał Mina przybył dnia 24 z. m. do Barcellony. (GPS.)

Francja. Z powodu zimnej pory roku, świetne uroczystości w Fontenebló zapowiedziane nieprzyjdą do skutku. — Na przed stawienie ministra wojny, król rozkazał utworzyć 2 dywizje wojska, które stać będą nad granicą hiszpańską w miastach Bajonnie i Perpignan. — W tych dniach wytoczono przed trybunał paryzkich 5 procesów o przewinienia drukarskie. Pierwszy z nich jest najważniejszy i rzecz o to chodzi: Ministerjalny *dziennik sporów* ogłosił artykuł o wojnie hiszpańskiej bardzo korzystny dla Don Karlosa, oppozycyjne dzienniki a mianowicie Nowa Minerwa utrzymywały, że ten artykuł wyszedł z ministerstwa spraw zagranicznych i że jego autorem był jenerał Latapie, który służył w wojsku Don Karlosa. Po długich kłótniach między wszystkiemi dziennikami, przyznał się jenerał Latapie do artykułu oświadczając że go napisał na żądanie Xięcia Broglie, który tytułem potwarzy zaskarżył jenerała Latapie i wydawcę Nowaj Minerwy — 2) Gazeta *codzienna* została oskarżoną za podniecanie do nienawiści przeciw rządowi. 3) Dziennik *Bon sens* za ogłoszenie artykułu z angielskiej gazety, zmierzającego do demoralizacyi wojska. 4) Dziennik *reformator* za podniecanie do nienawiści przeciw rządowi i 5) dziennik *Charivari* za zachęcanie do obalenia rządu. — Ministerjalne dzienniki donoszą znowu, że proces Fieskiego rozpocznie się 10 Listopada. Skoro izba parów wysłucha zdania sprawy ze śledztwa, oceni stopień winy 4ech oskarżonych, to jest Fieskiego, Pepin Morey i Boireau, da im miesiąc czasu dla przygotowania swojej obrony. W tym zaś przeciągu zajmią się parowie sprawą politycznych więźniów kwietniowych. — Fieski oświadcza, że sam dowiedzie winy spółoskarżonych, i że prokurator królewski wcale jest nie potrzebny. Utrzymuje on, że każdy z spółwinnych miał osobny udział w zbrodni. Pepin dostarczył pieniędzy do sporządzenia machiny piekielnej i wynajęcia mieszkania, Fieski przyłożył ogień, przy czem mu Morey pomagał; a Boireau dał znak z Bulewardu. Niewiadomo dotąd, czy więcej osób należało do tej zbrodni. (GPS.)

Grecja. Ateńskie gazety potwierdzają wiadomość, iż mieszkańcy wyspy Samos podnieśli bunt przeciw władzy tureckiej i zmusili Rządcę do zamknięcia się w twierdzy. Postanowili wyprawić do Londynu deputacją, aby tam protestować się przeciw rządowi tureckiemu, gdyby przemocą chciał ich skłonić do posłuszeństwa. Do tej wiadomości przydaje gazeta pruska rządowa następną uwagę: „Trzeba sobie przypomnieć, iż przez cały ciąg wojny o niepodległość, ci mieszkańcy bronili Turkom przystępu do Samos, i z wielką niechęcią pod-

dali się w przeszłym roku, na rozkaz państw, które im kazały wrócić pod panowanie tureckie. Potrzeba nawet było znakomitej flotty, abyć ich zmusić do tego. (G. P. S.)

Uczony Baron Prony, członek akademii Paryzkiej, którego niedawno mianowano Parem, słynie z wielkiego roztargnienia. Kiedy Napoleon powrócił z wyspy Elby, Prony udał się na posłuchanie do pałacu Tuilleries; na wschodach zdiął on swoje kamasze i do kieszeni je schował. W czasie posłuchania u Cesarza uderzyły na niego poty, przyczém tak daleko się zapomniał, iż zamiast chustki, wyjął z kieszeni kamasze i czoło sobie niemi łotarł.

O Tureckim pośle Ahmedzie Paszy bardzo wiele anegdot opowiadają w Wiedniu; między niemi następująca jest jedną z najlepszych: Gdy poseł odwiedzał instytut ślepych, pokazano mu ich roboty i ofiarowano mu z nich piękny kapszuk, lecz poseł rzekł: „Ponieważ to ślepi robili, więc też ślepo powinien sobie coś wybrać.“ Jakoż zamrużył oczy, na chybi trafi wyciągnął rękę swoją i pochwycił stojący tamże krzyżyk.— Dzienniki francuzkie oddają wielkie pochwały nowo wynalezionemu lekarstwu na ból zębów, które uzyskało potwierdzenie wielu wyleczonych osób. Lekarstwo to nazywa się *alumineuse-étherée*, którego wynalazcą jest doktor *Lefulon*. Jestto rodzaj ciasta, którém się zęby oblepiają. Za pomocą niego zapobiega się prędkiemu psuciu i pruchnieniu kości.

Koty grają ważną rolę w literaturze. Wpływ ich na wielu Pisarzy zarówno jest dzielny jak dobroczynny. Tak, u sławnego Hoffmana, stara jego kotka podała mu pierwszą myśl pięknego romansu, znanego pod nazwiskiem: *życie Kota Murr*.—Szatobrian otoczony jest ciągle kotami i kotkami, otrzymanemi w podarunku od wielu znakomitych osób, i z których każda przypomina mu może jaką ważną epokę jego życia. Krebillon miał zawsze około siebie tuzin kotów, bez których nigdy niemógł napisać ani 3ch wierszy. Biorąc się do roboty, zaczynał zwykle od zamknięcia drzwi, chwytał za bicz i dalejże biedne koty smagać! Ćwiczenie to przedstawiało mu najdziwniejsze i najokropniejsze sceny; koty, nielitościwie smagane, piszczały, rzucały się jedna na drugich, kąsały się i gryzły; krew lała się strumieniami, i tragik pełen dramatycznej zgrozy, siadał wreszcie pisać swoje arcydzieła. Niewiadomo nawet czy trajedję *Radamast i Zenobja* i w polskim przekładzie znajomą, więcej winniśmy Krebillonowi, czy też jakiej burej lub pstrokatej kotce.

Przybyli do Krakowa. Paganetti Jan, Delnero Wincenty, Antonelli Franciszek, Hoffman Robert, Brüner Mikołaj, Brüner Ignacy Dr. z Prus. Stadnicki Juliusz Hr. Lerhmann Ernestyna ob. Pomernacka Michalina z Polski. Darowski Józef ob. Walewska Konstancja hr. Darowska Teodora ob. Sokólska ob. z Galicyi.

Dziś rano stopni zimna 3 i pół.

Główny Kantor Redakcyi Kurjera w Księg: p. Kocha obok kośc: P. Maryi w Rynku.